

- Eg vil lýsa veruleikan í málningum mínum

Tá ið eg skapi nakað, vil eg hava meg sjálva við alla tíðina. Eg haldi ikki, at málningar bara skulu vera glansbíløt. Tað hevði verið at logið fyrri sær sjálvum - tí veruleikin er ikki bara hjartur, sigur Ásgerð Ásgeirsdóttir, listakvinna úr Havn.

Aggi, sum hon verður nevnd, gongur í løtuni á Fyns Kunstakademí. Hon var eisini við á Ólavsskúframsýningini í ár.

- Eitt skifti troystaðist eg av at tekna og mála. Alt var so ljósareytt, romantiskt og veruleikafjart. Tað varð ov mikið av tí.

- So gingi eini 5 ár, tá ið eg slettis ikki fekt við hetta. Men heldur tað enn at skapa nakað, tú ikki trýrt upp á sjálv. Hóast alt, so er veruleikin ikki bara ljósar, og eitt listarfólk eigur at fáa alt við - tú mást eisini kunna lýsa sorg.

- Men mær dámar ikki at geva upp. Vil allatíðina royna ymsar møguleikar og vita, um hettar og hattar nú hóskar til tín. Dámar væl at taka kjansir - taka ímóti avbjóðingum, sigur Aggi.

Avbjóðingin æt Fyns Kunstakademí, sum Aggi hevur gingið á nú í eitt ár. Framman undan tí gekk hon á Holbæk Kunsthøjskole og Billedskolen í Keypmannahavn.

Altíð fingist við list

Aggi hevur teknað og málað, alt tað hon minnist. Kundi sum smágenta tekna, meðan hon t.d. sat og át. Tekning var ein partur av gerandisdegnum.

Um 17 ára aldur gjørdist hon móð av at bara skapa sovandið ovurvakurt og legði púra stílt í

eini 5 ár. Arbeiddi á teknistovu í háltvannað ár og hugsaði um at útbúgva seg til grafikara - men broytti ætlan.

Tað hevði verið at logið fyrri sær sjálvari, sigur hon.

- Men eg lærði sera nógv í hesum arbeiðinum - tað var ein spennandi tíð.

- Nakrar vinkonur hjá mær høvdu gingið á skúlanum í Holbæk. Tær lótu øgiliga væl at, og at kalla allar hava hildið fram við list síðani tá. So eg vildi geva mær sjálvari ein kjans og spyrja, um hetta nú veruleiga var eg, sigur Aggi.

So vísti seg at vera. Og frá Holbæk gekk leiðin til Billedskolen í Keypmannahavn og víðari til Kunstakademíið á Fjóni

Útviklandi umhvørvi

- Sum sagt dámar mær væl at taka kjansir - og tað kennir tú eisini í hesum umhvørvinum. Einkí trygdarnet. Strævið, men stuttligt.

- Í teirri verðini eru "upp-og-niðurgangstíðir" - og tú ert sanniliga ikki altíð í sjeýnda himli. Tíðarskeið eru, tá ið eg slettis ikki skapi.

- Men eg trívist væl á Akademínum - og trívist væl í Danmark. Miljøið niðri er sera útviklandi og er heilt víst vindeygð til útheimin.

Vilt tú mæla ungum listarfólki til at fara ev

landinum eitt skifti?

- Ja, so avgjørt! At vera burturi er ógvuliga spennandi. Og í tínum egna litla heimi kann lættliga gerast ov trongligt. Lætt, at øll tín list verður til fitt glansbíløt.

- Eisini er sunt at fáa "vátan vøtt" - tí skapandi arbeiði kemur tú ikki sovandi til.

- Hinvegin stuðla færoyingar sera nógv sínum egna listafólki - at vera færoyskt listafólk er eitt privilegium. Niðri merkir tú nógv til "Survival of the Fittest".

Vit hava eisini ótrúliga nógv listafólk í Færoyum.

Reglulig skúlagongd

Tú gongur á Akademínum. Málar tú so landsløg frá morgni til myrkurs?

- Nei! Avgjørt ikki. Í fyrsta lagi gangi eg í skúla.

Og "Tað er"?

- Fyrsta árið gongur tú íggjøgnum grunnskúlið. Vit hava fastar tímar hvønn dag í viku. Vit læra m.a. um kropsteknikk, modelltekning (tá ið vit tekna fólk, sum sita fyrri í einar tveir dagar) - og anatomi.

- Anatomi er áhugavert evni, og at duga líkamið hevur víð stóran týdning.

- Til heystar arbeiða vit í litlaboratoríi - vit læra m.a. at blanda litir og grunda lórfittid á



gamlan hátt - við beini og kriti í staðin fyrri at keypa lidnar plastikk-litir. Hetta skuldi eisini verið betri fyrri umhvørvið.

- Alt hetta ganga vit íggjøgnum. Tað er gott - tí tá sleppur tú eisini frá at hugsa um at bara framleiða og framleiða.

Ræður um at fylgja við Tú heldur, at eitt listafólk eigur at fylgja sínum instinkt?

- Ja. Men í hesum er eisini stórt frælsi - tí alt er loyvt - bæði í arbeiði og tilfari. Viðhvørt gert tú so tíni mistøk.

- Hjá listafólki ræður um at leita alla tíðina - og at vera uppi í tíðini hevur stóran týdning. Viðgera tað, sum hendir nú og ikki vera nostalgiskur - men hava puls við, hvat hendir í verðini.

Uppi í tíðini - kann hatta ikki gerast málið í sær sjálvum? Á listaframsýningum úti í verðini hava vit sæð gyltar kubbar og hvørt av sínum - er slíkt ikki bara móti?

- Tað veldst púra um, hvat listafólkið hevur viljað við tí. Í myndalist ræður um at umskapa - og nógv hava ótrúligar gávur í so máta.

- Nógv halda eisini, at í list eigur tú ikki at vísa sorg og vreiði - alt skal vera so øgiliga vakurt. Sannleikin er, at flestøll mála Føroyar í

Ásgerð Ásgeirsdóttir, listakvinna: Sannleikin er, at flestøll mála Føroyar í góðum veðri - hóast vit hava havt ódn aftan á ódn. Og hvar sært tú regn?

góðum veðri - hóast vit hava havt ódn aftan á ódn. Og hvar er regnið?

- At kopiera náttúruna er so lætt - kunsturin er at umskapa hana, soleiðis sum tú upplivir hana.

Læra av teim gomlu

- Men samstundis hava vit nógv at læra av eldri færoyskum listafólki - Ingálvi av Reyni, Ruth Smith o.ø. Tú hevur tínar fyrmyndir. Ingálvi er millum okkara fremstu málara - hann er ótrúliga nýskapandi.

Um 5 ár ella so ert tú liðug á Kunstakademínum - hvat so?

- Tað er ilt at siga. Tá eri eg so yrkislærd - men enn dugi eg einki at siga um framtíðina, sigur Ásgerð Ásgeirsdóttir.